

Arrest

nr. 308 482 van 18 juni 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake:

1. **X**
2. **X**

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STOROJENKO
Franklin Rooseveltlaan 348/3
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 20 maart 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 mei 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KIWAKANA loco advocaat K. STOROJENKO. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers dienen op 15 juli 2021 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 7 maart 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. 273 768 van 8 juni 2022 worden deze weigeringsbeslissingen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bevestigd.

1.2. Op 26 oktober 2022 dienen verzoekers een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 2 maart 2023 besluit de commissaris-generaal tot de niet-ontvankelijkheid van deze volgend verzoeken. Dit zijn de bestreden beslissingen.

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien verzoeker, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Yezidi origine afkomstig uit Tbilisi. Op 12/07/2021 heeft u uw land van herkomst verlaten. Op 15/07/2021 heeft u samen met uw vrouw A.U. (O.V. [...]) in België een eerste verzoek om internationale bescherming ingediend. In het kader van de identificatie van bijzondere procedurele noden en het verlenen van passende steunmaatregelen tijdens de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming werd door het CGVS vastgesteld dat een persoonlijk onderhoud met u niet mogelijk was en werd uw vrouw A.U. in uw plaats gehoord als getuige in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Uit haar getuigenis bleek dat u uw verzoek tot internationale bescherming integraal baseert op de vluchtmotieven die door haar werden aangehaald. Op 07/03/2022 verklaarde het CGVS jullie verzoek kennelijk ongegrond. Jullie beroep hiertegen bij de RvV werd op 08/06/2022 verworpen.

Jullie keerden niet terug naar jullie land van herkomst en dienden op 26/10/2022 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U verklaart dat jullie problemen nog steeds actueel zijn. Jullie worden nog steeds gezocht door uw familie die jullie bedreigen. U vrees dat ze jullie kinderen zullen ontvoeren. In het kader van uw eerste verzoek werd u niet bevraagd door het CGVS, u was toen opgenomen in een ziekenhuis. U bent bereid om uw verhaal te doen voor het CGVS. U lijdt aan schizofrenie en heeft ook amnesie, geheugenproblemen. Als u medicatie neemt, voelt u zich beter. U moet constant onder de controle van de dokters blijven en moet blijvende behandeling volgen. U verwijst in het kader hiervan naar de medische documenten die uw vrouw voorlegde.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming bepaalde bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

In casu oordeelde de Commissaris-generaal dat omwille van het feit dat bij u paranoïde schizofrenie was vastgesteld, u niet persoonlijk gehoord kon worden. Dit bleek uit de door uw vrouw voorgelegde Belgische medische, politionele en gerechtelijke documenten, en uit de verklaringen van uw vrouw (haar eigen verklaringen en haar getuigenis in het kader van uw verzoek). Ook uw advocaat (CGVS I vrouw p. 17) stelde dat u niet in staat was om coherente verklaringen af te leggen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het verleden steunmaatregelen verleend, en werd uw vrouw A.U. in uw plaats gehoord als getuige. Uit haar getuigenis bleek dat u uw verzoek tot internationale bescherming integraal baseerde op de vluchtmotieven die door haar werden aangehaald.

In het kader van uw huidig verzoek stelt u (2de VIB DVZ pt. 17) weliswaar dat u bereid bent om uw verhaal te doen voor het CGVS en dat u zich beter voelt als u uw medicatie neemt. U geeft echter ook te kennen (2de VIB DVZ pt. 13) dat u geheugenproblemen heeft. Ook uw vrouw (2de VIB pt. 19 & 24) uit twijfel of u weldegelijk in staat zou zijn om gehoord te worden bij het CGVS en verklaart dat uw gezondheidssituatie is verslechterd en u niet normaal functioneert.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén voldoende concrete aanwijzingen aandienen noch door u worden aangereikt die een ander licht werpen op de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden en dat deze eerdere beoordeling onverkort blijft gelden en mee in acht wordt genomen in het kader van onderhavige procedure. Bijgevolg zal uw verzoek om internationale bescherming in hoofdzaak worden beoordeeld op basis van de verklaringen die uw vrouw aflegde bij de DVZ.

Indien u zichzelf in staat achtte om gehoord te worden en de vragen op volledige en correcte wijze te beantwoorden in het kader van uw volgend verzoek, kwam het aan u toe om de nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maakten dat u in aanmerking zou komen voor internationale bescherming kenbaar te maken bij de DVZ. Immers, op grond van artikel 57/5ter § 2, 3 van de Vreemdelingenwet vindt het persoonlijk onderhoud niet plaats wanneer het CGVS in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8.

Er kan dan ook vanuit gegaan worden dat uw rechten gerespecteerd worden en u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Uit uw verklaringen en deze van uw vrouw A.U. in het kader van jullie volgend verzoek om internationale bescherming blijkt dat uw volgend verzoek op dezelfde motieven gebaseerd is als diegene die werden aangehaald door uw vrouw. In het kader van het door uw vrouw ingediende volgend verzoek heb ik een weigeringsbeslissing genomen. Bijgevolg kan er ook u geen internationale bescherming worden toegekend. De vaststellingen die tot de negatieve beslissing bij uw vrouw hebben geleid, werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in haar beslissing: [...]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

1.4. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Yezidi origine afkomstig uit Tbilisi. Begin 2016 begon u een relatie met G.T. (O.V. [...]). Hij behoort tot de Mir stam en u tot de Pir stam en dergelijke gemengde relaties worden binnen de Yezidi gemeenschap niet getolereerd. Jullie werden op gewelddadige wijze gevisieerd door jullie families. U werd ook gevisieerd door uw familie omdat u Getuige van Jehova bent. Op 12/07/2021 reisden jullie naar België waar jullie op 15/07/2021 een eerste verzoek om internationale bescherming indienden. Kort na jullie aankomst in België kreeg uw man psychische problemen. Uw man kon zich omwille van medische redenen niet aanbieden om gehoord te worden voor het CGVS. Op 07/03/2022 verklaarde het CGVS jullie verzoek kennelijk ongegrond. Jullie beroep hiertegen bij de RvV werd op 08/06/2022 verworpen.

Jullie keerden niet terug naar jullie land van herkomst en dienden op 26/10/2022 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U heeft via uw moeder vernomen dat de familie van uw man nog steeds op zoek is naar jullie. Zijn vader en broer hebben uw man geslagen. Hij liep toen verwondingen op en sindsdien heeft hij mentale problemen. Uw man is niet meer in staat uw familie te beschermen en u vreest dat zijn familie uw kinderen iets ernstig zullen aandoen. U vreest ook dat de familie van uw man jullie kinderen zullen afpakken. M. is 6 jaar en heeft in Georgië veel meegemaakt. Door stress is zij zeer angstig en ze krijgt psychologische behandeling in België. Ze maakt zich ook veel zorgen om haar vader. De gezondheidssituatie van uw man is verslechterd, hij krijgt zware medicatie, en heeft langdurige behandeling nodig. Uw man heeft begeleiding nodig en functioneert niet normaal. U weet niet of hij in staat zal zijn om zijn gehoor bij het CGVS te doen. Ter ondersteuning van uw huidig verzoek legt u de volgende nieuwe documenten voor: een attest dd. 03/03/2022 van een klinisch psychologe, een medisch attest dd. 18/08/2022, een medisch rapport dd.

25/11/2022, een psychiatrisch attest dd. 30/11/2022, een medisch getuigschrift dd. 30/11/2022 bestemd voor de dienst humanitaire regularisaties.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgesloten met een weigeringsbeslissing omdat de geloofwaardigheid van uw relaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

In casu kom ik tot de slotsom dat u géén dergelijke elementen naar voren brengt.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd die betrekking hebben op uw verzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, m.n. dat u en uw man elk tot een andere stam behoren, waardoor het in de Yezidi-gemeenschap niet toegelaten is om in een relatie met elkaar om te gaan. Jullie werden omwille van jullie relatie op gewelddadige wijze gevisieerd door jullie beider families, alsook omdat u getuige van Jehova bent. Het louter herhalen van uw verklaringen volstaat echter niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u blijft hierover in gebreke. Het medisch rapport dd. 25/11/2022 betreft een klinisch onderzoek van letsels op de linker onderarm, de rug en aangezicht van uw man. De dokter bevestigt dat de door hem gegeven uitleg voor deze letsels, m.n. een aanval door zijn familie in augustus 2020, overeenkomt met de vastgestelde letsels. Er moet worden opgemerkt dat een dergelijk medisch attest echter geen sluitend bewijs kan zijn voor de omstandigheden waarin uw man deze verwondingen opliep. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waardoor de ingeroepen klachten, verwondingen of littekens ontstonden en dient zich hiervoor te steunen op de gezegden van de patiënt. Dit attest vormt dan ook geenszins een bewijs van de omstandigheden waarin uw man deze verwondingen en littekens zou hebben opgelopen.

Wat de beschrijving van de psychische gezondheidssituatie van uw man betreft, m.n. dat hij zware medicatie krijgt en langdurige behandeling nodig heeft, en waaromtrent u nieuwe medische documenten voorlegt (zie attest dd. 03/03/2022 van een klinisch psychologe, het medisch attest dd. 18/08/2022, het psychiatrisch attest dd. 30/11/2022 en het medisch getuigschrift dd. 30/11/2022 bestemd voor de dienst humanitaire regularisaties), moet worden opgemerkt dat ook dit een verwijzing betreft naar een problematiek die u in het verleden hebt uiteengezet. De RvV bevestigde de motivatie van het CGVS in het kader van uw vorig verzoek hieromtrent, en concludeerde dat dergelijke medische problemen op zich geen verband houden met de criteria van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria, vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. In zoverre jullie zich beroepen op de medische situatie van uw man, dient hij desgevallend de hiertoe geëigende procedure aan te wenden, namelijk een aanvraag machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Het attest dd. 03/03/2022 van een klinisch psychologe vermeldt ook dat u sinds enkele maanden psychologisch wordt opgevolgd en dat u zich zorgen maakt voor uw kinderen die in Georgië getuige waren van geweldplegingen en wiens vader psychische problemen kent. U maakt zich zorgen dat uw kinderen hierdoor getraumatiseerd zouden zijn. De familie van uw man was tegen jullie relatie omdat u een getuige van Jehova bent. Uw man werd door hen mishandeld. In België diende uw man in de psychiatrie te worden opgenomen. U voelt zich hiervoor schuldig en heeft de indruk dat de familiale conflicten de oorzaak zijn. U legt aan de psychologe uit dat uw man in Georgië niet de nodige psychiatrische opvolging zal krijgen omdat dit er niet bestaat. Uw man kan zich ook niet meer verdedigen en zal nog meer bloot gesteld zijn aan geweldpleging indien hij zou terugkeren naar Georgië. U voelt zich verloren en eenzaam omdat uw man u niet meer kan steunen. U vertoont ook tekenen van mentale verwarring: zo haalt u twee keer de (afpraak)schema's door elkaar, op momenten dat de stress het hoogst is. Voor wat dit attest betreft kan begrip opgebracht worden voor de eventuele moeilijkheden die u - en uw kinderen - zouden hebben doch dit attest is geenszins van die aard dat ze de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas kan verklaren. Uit dit attest blijkt immers niet dat uw cognitief geheugen dermate is aangetast dat u niet in staat zou zijn coherente en consistente verklaringen af te leggen. In dit verband kan er trouwens op gewezen worden dat uit een analyse van uw gehoorverslag van het CGVS opgesteld n.a.v. uw vorige verzoek blijkt dat u aangaande uw asielrelaas wel degelijk in staat was om gedetailleerde verklaringen en beschrijvingen af te leggen. De RvV concludeerde ook dat de vaststellingen die werden gemaakt in de weigeringsbeslissing stuk voor stuk betrekking hadden op de essentie en de kern van uw relaas waardoor er niet het minste geloof kon worden aangehecht. Alhoewel er in dit attest gesuggereerd wordt dat uw psychologische toestand en deze van uw gezin in verband zou kunnen staan met de door in uw asielrelaas aangehaalde gebeurtenissen, kan dit niet met zekerheid worden vastgesteld. Dit attest bevat immers slechts summieri informatie over uw vervolgingsvrees, die enkel gebaseerd kan zijn op uw verklaringen en aldus geen objectieve bewijswaarde heeft. Dit attest vormt aldus geen bewijs dat jullie psychische moeilijkheden een rechtstreeks gevolg zouden zijn van uw beweerde vervolgingsfeiten. Nog wat de psychische problemen van uw man betreft moet vastgesteld worden dat u, net zoals in uw verzoekschrift tegen de weigeringsbeslissing in het kader van uw vorig verzoek, niet aantoonde dat de nodige psychiatrische behandeling voor uw man niet mogelijk zou zijn in uw land van herkomst bij een eventuele terugkeer.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale

bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekers een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6/2, §1, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 2 en 3 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoekers betwisten de motieven van de bestreden beslissingen en besluiten dat zij wel degelijk nieuwe elementen hebben aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor internationale bescherming in aanmerking komen.

Verzoekers vragen in hoofddorde om de bestreden beslissingen te hervormen en hen de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissingen te vernietigen en de dossiers terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoekers voegen bij het verzoekschrift twee stavingstukken toe die zij reeds aan de commissaris-generaal hebben voorgelegd:

- Medisch attest van verzoeker van 25 november 2022
- Psychologisch attest van verzoekster van 3 maart 2022.

3. Aanvullende nota

Op 27 mei 2024 maken verzoekers, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin zij erop wijzen dat Georgië niet meer is opgenomen op de lijst van veilige landen van herkomst waardoor de criteria voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming niet meer dezelfde zijn. Verzoekers stellen dat deze legislatieve wijziging een nieuw element is in de zin van artikel 57/6/2, §1 van de Vreemdelingenwet. Daarnaast verwijzen ze naar de algemene situatie in hun land van herkomst en het recente rapport (met vermelding van weblink): COI Focus, “*Georgië – Algemene situatie*”, van 11 december 2023.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoekers duiden op generlei wijze hoe artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet door de bestreden beslissingen, die werden genomen met toepassing van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, zou (kunnen) zijn geschonden. Bijgevolg wordt de schending artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.2. De bestreden beslissingen werden genomen op basis van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien door de verzoeker om internationale bescherming geen nieuwe elementen worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

4.3. In de mate dat verzoekers de schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM aanvoeren, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot de beoordeling of onderhavig verzoek om internationale bescherming nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekers voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen.

Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM niet aan de orde.

4.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voeren zij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aan.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen worden genomen. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

4.5. Op 15 juli 2021 dienen verzoekers een eerste verzoek om internationale bescherming in. Ze verklaren dat ze elk tot een andere stam behoren en dat gemengde relaties binnen de Yezidi-gemeenschap niet worden getolereerd. Verzoekers verklaren Georgië te hebben verlaten omdat zij wegens hun relatie op gewelddadige manier werden geïsoleerd door hun beide families, alsook omdat verzoekster getuige van Jehova is. Op 7 maart 2022 verklaart de commissaris-generaal de verzoeken om internationale bescherming kennelijk ongegrond omdat geen geloof kan worden gehecht aan hun voorgehouden vluchtrelaas. Bij arrest nr. 273 768 van 8 juni 2022 worden deze weigeringsbeslissingen door de Raad bevestigd, waartegen geen cassatieberoep werd aangetekend bij de Raad van State.

Bijgevolg resten er verzoekers geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot hun vorig verzoek om internationale bescherming.

De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd behoudens voor zover er, wat verzoekers betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekers voor internationale bescherming in aanmerking komen. Verzoekers kunnen dan ook onderhavig beroep niet gebruiken om een vorm van beroep in te stellen tegen eerdere beslissingen die reeds in beroep werden bevestigd of waartegen binnen de wettelijk voorziene termijn geen beroep werd ingesteld.

4.6. Op 26 oktober 2022 dienen verzoekers een tweede verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers steunen hun volgend verzoek op het feit dat zij nog steeds niet naar hun land van herkomst kunnen terugkeren omwille van de problemen die zij aanhaalden in hun vorig verzoek. Verzoekster heeft via haar moeder vernomen dat de familie van verzoeker nog steeds op zoek is naar hen. Verzoekers vrezen ook dat hun kinderen van hen zullen worden afgenomen. Tenslotte wijzen ze op de ernstige mentale problemen van verzoeker. Ter ondersteuning van hun tweede verzoek om internationale bescherming leggen ze een aantal Belgische medische documenten voor.

4.7. De Raad is van oordeel dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen op goede gronden heeft kunnen besluiten dat onderhavige verzoeken geen nieuwe elementen bevatten die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekers voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen.

(i) Verzoekers hebben geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd maar verwijzen louter naar de asielmotieven die in het kader van het vorig verzoek werden uiteengezet en die door de commissaris-generaal werden afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid, wat door de Raad werd bevestigd;

(ii) Het medisch attest van 25 november 2022 dat een klinisch onderzoek van de letsels van verzoeker betreft, vormt geen sluitend bewijs van de omstandigheden waarin verzoeker deze verwondingen en littekens opliep;

(iii) Wat de psychische gezondheidssituatie van verzoeker betreft (verzoeker lijdt aan paranoïde schizofrenie) en de verschillende bijgebrachte nieuwe medische documenten, herhaalt de commissaris-generaal dat dergelijke medische problemen op zich geen verband houden met de criteria van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming,

zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet; Verzoekers dienen de hiertoe geëigende procedure aan te wenden (een aanvraag machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet); (iii) Het door verzoekster bijgebrachte psychologisch attest van 3 maart 2022 is geenszins van die aard dat het de ongeloofwaardigheid van het vluchtrelaas kan verklaren; Het attest vormt evenmin een bewijs dat de psychische moeilijkheden van verzoekster een rechtstreeks gevolg zouden zijn van de beweerde vervolgingsfeiten.

In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen.

4.8. Uit wat volgt blijkt dat verzoekers in hun verzoekschriften geen enkel concreet en dienstig argument aanbrengen die de motieven van de bestreden beslissingen op afdoende wijze kunnen weerleggen.

Verzoekers blijven steken in het louter volharden in de ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiverde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissingen kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten.

Wat betreft het medisch attest van 25 november 2022 waaruit blijkt dat verzoeker een aantal littekens heeft op de linker onderarm, de rug en het aangezicht en te kampen heeft met suïcidale ideaties en schizofrenie ontwikkelde, merkt de commissaris-generaal terecht op dat een dergelijk attest geen uitsluitel geeft over de omstandigheden waarin de letsels werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen, noch wie hiervoor verantwoordelijk zou zijn, te meer het letsels betreffen waarvan niet wordt aangetoond dat deze eventueel niet op andere wijze en/of in andere omstandigheden kunnen worden opgelopen. In casu stelt de arts de littekens van verzoeker en de omvang ervan vast, maar verwijst hij wat betreft de oorzaak van de verwondingen naar de verklaringen van verzoeker. Het attest vertrekt dus vanuit verzoekers verklaringen ter zake. De verklaringen omtrent de desbetreffende aanval op verzoeker werden in het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming echter ongeloofwaardig bevonden. Een ongeloofwaardig vluchtrelaas kan niet verholpen worden louter op basis van een medisch attest. Uit het loutere gegeven dat verzoeker oude letsels heeft en hij dit met een medisch verslag attesteert, kan aldus niet worden afgeleid dat zijn relaas op enige waarheid zou berusten. Bovendien merkt de Raad op dat verzoekers verklaring in het medisch attest omtrent de aanval niet strookt met voorgaande, eveneens tegenstrijdige, verklaringen van verzoekster hieromtrent. In het medisch attest verklaart verzoeker dat de aanval in augustus 2020 plaatsvond terwijl verzoekster, in het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming, tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde dat deze aanval in 2019 plaatsvond (CGVS I, p. 13) en, in het kader van haar getuigenis over het verzoek van haar man, verklaarde dat deze aanval plaatsvond één à twee maanden vóór hun vertrek naar Duitsland in februari 2018, i.e. eind 2017 of begin 2018 (CGVS, p. 4-5). De vaststelling dat verzoekers een dergelijk ernstig, bijna dodelijk, incident dermate verschillend in de tijd situeren, ondermijnt op zwaarwichtige wijze de geloofwaardigheid van het relaas dat geenszins door het medisch attest kan worden hersteld.

De verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig. De geciteerde rechtspraak betreft immers individuele gevallen en heeft geen precedentswaarde.

Wat de psychische gezondheidssituatie van verzoeker betreft, laten verzoekers de bestreden beslissingen geheel ongemoeid en vechten deze niet concreet aan waar gemotiveerd wordt:

“Wat de beschrijving van de psychische gezondheidssituatie van uw man betreft, m.n. dat hij zware medicatie krijgt en langdurige behandeling nodig heeft, en waaromtrent u nieuwe medische documenten voorlegt (zie attest dd. 03/03/2022 van een klinisch psychologe, het medisch attest dd. 18/08/2022, het psychiatrisch attest dd. 30/11/2022 en het medisch getuigschrift dd. 30/11/2022 bestemd voor de dienst humanitaire regularisaties), moet worden opgemerkt dat ook dit een verwijzing betreft naar een problematiek die u in het verleden hebt uiteengezet. De RvV bevestigde de motivatie van het CGVS in het kader van uw vorig verzoek hieromtrent, en concludeerde dat dergelijke medische problemen op zich geen verband houden met de criteria van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria, vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. In zoverre jullie zich beroepen op de medische situatie van uw man, dient hij desgevallend de hiertoe geëigende procedure aan te wenden, namelijk een aanvraag machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekers deze geheel ongemoeid laten en niet concreet aanvechten, onverminderd overeind.

Wat het psychologisch attest van 3 maart 2022 van verzoekster betreft sluit de Raad zich eveneens aan bij de terecht vaststelling van de commissaris-generaal dat het attest geenszins van die aard is dat ze de ongeloofwaardigheid van het vluchtrelaas kan verklaren en dat het attest evenmin een bewijs vormt dat de psychische moeilijkheden van verzoekster een rechtstreeks gevolg zouden zijn van de beweerde vervolgingsfeiten:

“Het attest dd. 03/03/2022 van een klinisch psychologe vermeldt ook dat u sinds enkele maanden psychologisch wordt opgevolgd en dat u zich zorgen maakt voor uw kinderen die in Georgië getuige waren van geweldplegingen en wiens vader psychische problemen kent. U maakt zich zorgen dat uw kinderen hierdoor getraumatiseerd zouden zijn. De familie van uw man was tegen jullie relatie omdat u een getuige van Jehova bent. Uw man werd door hen mishandeld. In België diende uw man in de psychiatrie te worden opgenomen. U voelt zich hiervoor schuldig en heeft de indruk dat de familiale conflicten de oorzaak zijn. U legt aan de psychologe uit dat uw man in Georgië niet de nodige psychiatrische opvolging zal krijgen omdat dit er niet bestaat. Uw man kan zich ook niet meer verdedigen en zal nog meer bloot gesteld zijn aan geweldpleging indien hij zou terugkeren naar Georgië. U voelt zich verloren en eenzaam omdat uw man u niet meer kan steunen. U vertoont ook tekenen van mentale verwarring: zo haalt u twee keer de (afpraak)schema's door elkaar, op momenten dat de stress het hoogst is. Voor wat dit attest betreft kan begrip opgebracht worden voor de eventuele moeilijkheden die u - en uw kinderen - zouden hebben doch dit attest is geenszins van die aard dat ze de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas kan verklaren. Uit dit attest blijkt immers niet dat uw cognitief geheugen dermate is aangetast dat u niet in staat zou zijn coherente en consistente verklaringen af te leggen. In dit verband kan er trouwens op gewezen worden dat uit een analyse van uw gehoorverslag van het CGVS opgesteld n.a.v. uw vorige verzoek blijkt dat u aangaande uw asielrelaas wel degelijk in staat was om gedetailleerde verklaringen en beschrijvingen af te leggen. De RvV concludeerde ook dat de vaststellingen die werden gemaakt in de weigeringsbeslissing stuk voor stuk betrekking hadden op de essentie en de kern van uw relaas waardoor er niet het minste geloof kon worden aangehecht. Alhoewel er in dit attest gesuggereerd wordt dat uw psychologische toestand en deze van uw gezin in verband zou kunnen staan met de door in uw asielrelaas aangehaalde gebeurtenissen, kan dit niet met zekerheid worden vastgesteld. Dit attest bevat immers slechts summiere informatie over uw vervolgingsvrees, die enkel gebaseerd kan zijn op uw verklaringen en aldus geen objectieve bewijswaarde heeft. Dit attest vormt aldus geen bewijs dat jullie psychische moeilijkheden een rechtstreeks gevolg zouden zijn van uw beweerde vervolgingsfeiten. Nog wat de psychische problemen van uw man betreft moet vastgesteld worden dat u, net zoals in uw verzoekschrift tegen de weigeringsbeslissing in het kader van uw vorig verzoek, niet aantoonde dat de nodige psychiatrische behandeling voor uw man niet mogelijk zou zijn in uw land van herkomst bij een eventuele terugkeer.”

Verzoekers voeren hiertegen geen dienstig verweer maar beperken zich tot het louter verwijzen naar hun psychische kwetsbaarheid. Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekers deze niet concreet aanvechten, onverminderd overeind.

Waar verzoekers in hun verzoekschrift en aanvullende nota verwijzen naar de actuele landeninformatie zoals deze blijkt uit de COI Focus, “Georgië – Algemene situatie”, van 16 januari 2023 en 11 december 2023, duidt de Raad erop dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie in Georgië niet volstaat om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade bestaat of dat zij geen beroep kunnen doen op de bescherming van de nationale autoriteiten. Zij dienen zulks in concreto aan te tonen, alwaar zij echter gelet op het ongeloofwaardige karakter van hun vluchtrelaas in gebreke blijven. Een loutere verwijzing naar de algemene situatie in Georgië kan dan ook niet worden beschouwd als een nieuw element dat de kans aanzienlijk vergroot dat verzoekers voor internationale bescherming in aanmerking komen.

Ten slotte merkt de Raad nog op dat, in tegenstelling tot wat verzoekers lijken te stellen in hun aanvullende nota, het loutere feit dat Georgië niet opnieuw werd opgenomen op de lijst van veilige landen van herkomst die werd vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 april 2023 op zich geen afbreuk doet aan de in het kader van hun vorige verzoek gedane beoordeling waarbij de geloofwaardigheid van hun vluchtrelaas op fundamentele wijze werd ondermijnd. Het gegeven dat Georgië niet langer staat vermeld op de lijst van veilige landen van herkomst, heeft enkel tot gevolg dat het verzoek om internationale bescherming niet kan worden behandeld overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in een versnelde procedure voor de behandeling van verzoeken van personen uit landen die zijn aangemerkt als veilig land van herkomst, en dat ook het (weerlegbaar) vermoeden dat bij personen afkomstig uit een veilig land van herkomst geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aanwezig is, niet van toepassing is op hen.

4.9. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze besluit dat verzoekers geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor

erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen. De motieven van de bestreden beslissingen zijn pertinent, draagkrachtig en worden door de Raad in hun geheel overgenomen.

4.10. Waar verzoekers aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers de kans kregen om hun verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van hun huidige (volgend) verzoek bij de Dienst Vreemdelingenzaken toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. De beslissing om een verzoeker om internationale bescherming die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen behoort, overeenkomstig artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

4.11. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte, wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien de commissaris-generaal in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekers geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

4.12. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

5. Conclusie

In acht genomen hetgeen voorafgaat, zijn er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde of zijn er geen nieuwe elementen of feiten door verzoekers voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen.

Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen ten aanzien van verzoekers terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van hun volgend verzoek om internationale bescherming.

Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dringt zich niet meer op nu hun volgend verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard.

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. Overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juni tweeduizend vierentwintig door:

V. HOEFNAGELS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS